

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Specializat Mureș (Rumeenia) 7. novembril 2018 –
BRD Groupe Societă Generale SA versus KC**

(Kohtuasi C-699/18)

(2019/C 54/07)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Specializat Mureș

Põhikohtuasja pooled

Apellant: BRD Groupe Societă Generale SA

Vastustaja: KC

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes ⁽¹⁾, eelkõige põhjenduste 12, 21 ja 23, artikli 2 punkti b, artikli 6 lõike 1, artikli 7 lõike 2 ja artikli 8 kohaselt on lubatud, kohaldades menetlusautonoomia põhimõtet koostoides samaväärsuse ja tõhususe põhimõttega, kasutada kohtulike vahendite kogumit, mis koosneb hagist, mida aegumine ei puuduta ja mille eesmärk on tuvastada tarbijalepingutes sisalduvad teatavad ebaõiglased tingimused, ning isiklikust ja varalisest hagist, mida aegumine puudutab, ja millega järgitakse direktiivi eesmärki kõrvaldada kõigi kohustuste mõju, mis tekkisid ja täideti tingimuste alusel, mille ebaõiglus tarbija suhtes on tuvastatud?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas samade sätetega on vastuolus tõlgendus, mis tuleneb tsiviilõiguslike suhete kindluse põhimõtte rakendamisest, mille kohaselt objektiivne hetk, millest alates tarbija oli või oleks pidanud olema ebaõiglase tingimuse olemasolust teadlik, on selle krediitdilepingu lõppemine, milles ta oli tarbija?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993 L 95, lk 29; ELT eriväljaanne L 5/02, lk 288).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Timiș (Rumeenia) 13. novembril 2018 – Amărăști Land
Investment SRL versus Direcția Generală a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană
a Finanțelor Publice Timiș**

(Kohtuasi C-707/18)

(2019/C 54/08)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Timiș

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Amărăști Land Investment SRL

Vastustajad: Direcția Generală a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112⁽¹⁾, eriti selle artikleid 24, 28, 167 ja artikli 168 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellise kinnisasja müügil, mis ei ole kantud riiklikusse kinnisasjade registrisse (kinnistusraamatusse) ja mis ei ole võõrandamise hetkel katastriüksus, osutab maksukohustuslasest ostja, kes võtab endale lepinguga kohustuse teha oma kulul vajalikud toimingud selle esmaseks kandmiseks kinnisasjade registrisse, müüjale teenuseid või ostab oma kinnisvarainvesteeringutega seotud teenuseid, mille puhul tekib tal sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus?
2. Kas direktiivi 2006/112 ja eelkõige selle artiklit 167 ja artikli 168 punkti a, võib tõlgendada nii, et kulusid, mille maksukohustuslasest ostja on kandnud kinnisasjade registrisse esmakande tegemisel kinnisasjade kohta, millele ostjal on omandiõiguse tulevase üleandmisega seotud väljanõudeõigus ja mille on müünud müüjad, kes ei ole omandiõigust kinnisasjadele kinnistusraamatusse kandnud, võib pidada ettevalmistavaks investeerimistegevuseks, millega seoses on maksukohustuslasel õigus sisendkäibemaks maha arvata?
3. Kas direktiivi 2006/112 sätteid, eriti selle artikleid 24, 28, 167 ja artikli 168 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kuna maksukohustuslasest ostja kulud, mille ta on kandnud kinnisasjade registrisse esmakande tegemisel kinnisasjade kohta, mis on talle müüdnud ja millele ostjal on võlaõiguslepingust tulenev omandiõiguse tulevase üleandmisega seotud väljanõudeõigus müüjate suhtes, kes ei ole kinnistusraamatusse kandnud oma omandiõigust nendele kinnisasjadele, tuleb kvalifitseerida müüjatele teenuse osutamisenä olukorras, kus müüja ja ostja on omavahel kokku leppinud, et kinnisasjade hind ei sisalda kinnistusraamatuga seotud tehingute väärtust?
4. Kas direktiivi 2006/112 tähenduses peab kindlasti just müüja kandma halduskulud, mis on seotud kinnisasjadega, mis on müüdnud ja millele ostjal on omandiõiguse tulevase üleandmisega seotud väljanõudeõigus, sealhulgas, kuid mitte ainult kulud, mis tulenevad esmakande tegemisest kinnisasjade registrisse? Või kas pooltevahelise kokkuleppe alusel võib sellised kulud kanda ostja või muu tehingu pool, nii et sellel isikul on õigus käibemaksu maha arvata?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

16. novembril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(Kohtuasi C-718/18)**

(2019/C 54/09)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: M. Noll-Ehlers, O. Beynet)*Kostja:* Saksamaa Liitvabariik**Hageja nõuded***Hageja palub Euroopa Kohtul:*

1. tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivist 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ⁽¹⁾, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivist 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ⁽²⁾, sest ta ei ole nõuetekohaselt üle võtnud

— direktiivi 2009/72/EÜ artikli 2 punkti 21 ja direktiivi 2009/73/EÜ artikli 2 punkti 20;